

תת"ע 5765/04/17 - מדינת ישראל נגד דענה מחמד

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
תת"ע 5765-04-17 מדינת ישראל נ' דענה

21 ינואר 2018

לפני כבוד השופט נאיל מהנא
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם

דענה מחמד

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אייל סמואל

ב"כ הנאשם: עו"ד אכרם חליחל

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשם נמסרה הודעת תשלום קנס בסך של 1,000 ₪ בגין שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב נמצא בתנועה, עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

על פי טענה העובדתית ביום 23.05.16 סמוך לשעה 11:57 נהגה הנאשם ברכב הנ"ל סמוך לצומת דרך יריחו-שמואל בן עדיה ובעת שהרכב היה בתנועה השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית.

הנאשם ביקש להישפט על אותו דוח ובמועד ההקראה כפר במיוחס לו וטען כי הוא לא דיבר ולא השתמש בטלפון וכי יש שוטר נוסף שהשתתף באירוע והוא מבקש לזמנו כעד מטעם ההגנה. בנסיבות אלה התיק נקבע לשמיעת הראיות בפניי.

בדין ההוכחות העידה מטעם המאשימה השוטרת שני מזרחי (להלן: "השוטרת") אשר ערכה לנאשם את הדוח אשר הוגש וסומן ת/1.

עמוד 1

בהתאם לגרסת המאשימה, הנאשם נסע מכיוון כללי דרך יריחו לכיוון כללי שמואל בן עדיה וכאשר חלף על פני השוטרת אשר עמדה סטטי עם הניידת בצומת הרחובות דרך יריחו ושמואל בן עדיה, הוא נצפה על ידי השוטרת מחזיק בטלפון נייד בצבע שחור ביד ימין.

השוטרת ציינה כי היא עמדה סטטי בצומת הרחובות הנ"ל כאשר פניה לכיוון התנועה המגיעה מכיוון כללי דרך יריחו לכיוון כללי שמואל בן עדיה. היא הבחינה דרך שמשה קדמית של הניידת ברכב הנאשם מגיע בנסיעה רצופה כאשר אוחז בידו הימנית בטלפון בצבע שחור. לטענתה, הבחינה בעבירה דרך חלון נוסע ימני קדמי שהיה פתוח ודבר לא הסתיר את מהות העבירה.

הנאשם לעומת זאת טוען כי לא דיבר בטלפון ובעדותו בבית המשפט טען כי החזיק בידו שלט של המערכת ברכב.

לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם בפניי, אני מעדיף את גרסתה של השוטרת על פני גרסתו של הנאשם. השוטרת רשמה דוח מפורט היטב בו תיארה את נסיבות ביצוע העבירה וכן את תגובתו של הנאשם. עדותה של השוטרת הייתה מהימנה ומשכנעת בעיניי.

השוטרת אף חזרה בעדותה בפניי וציינה כי הבחינה באופן ברור בנאשם מחזיק טלפון ביד ובאם היה מתעורר ספק כלשהו לא הייתה רושמת לנאשם הודעת תשלום קנס.

לעומת זאת, הנאשם לא הציג בפניי ולו טענה שמתקבלת על הדעת מדוע השוטרת תרשום לו דוח כאשר לא ביצע את העבירה המיוחסת לו. אינני מקבל את הטענה כי השוטרת רשמה את הדוח מאחר ולטענת הנאשם הוא החזיק שלט ולא מכשיר טלפון. מדובר בטענה שנטענה לראשונה בבית המשפט תמוהה בעיניי מדוע הנאשם לא אמר זאת מייד בתגובתו הראשונית וכאשר נשאל על כך בחקירתו הנגדית תחילה הוא התחמק ממתן תשובה והשיב: **"זה לא משטרה זה עבריינים"** (עמ' 8, ש' 14) ואחר כך השיב: **"אמרתי לה זו עבודה שלך תעשי מה שבא לך אני לא מתחנן שבימ"ש יחליט. אני יש לי הרבה דוחות רמזור אדום מהירות טלפון. אבל פעם ראשונה אני במשפט"**.

בנוסף אינני מקבל טענת הנאשם כי הגיע מהכיוון הנגדי ולא מהכיוון אותו ציינה השוטרת בדוח וגם במהלך עדותה.

הנאשם עשה רושם כי הוא מנסה להרחיק עצמו מביצוע העבירה ואף שינה גרסאותיו לעניין כיוון נסיעתו. תחילה העיד כי הגיע מכיוון ואדי ג'וז ופנה שמאלה וליד בית החולים "אלהילל" כרזו לו לעצור (עמ' 7, ש' 9). לאחר מכן כשנשאל כיצד נסע לכיוון "אלהילל" כאשר מהמקום שממנו הגיע אסורה הפניה שמאלה לכיוון זה השיב **"הם משקרים"** (עמ' 7, ש' 13-14) ואח"כ **"פניתי שמאלה, לקחתי ימינה ועשיתי פרסה"** (עמ' 7, ש' 15-16).

לא הוצג לפני כל נימוק שיש בו לבסס הנחה כי השוטרת טעתה או לא דיברה אמת. בהעדר טענות של ממש כנגד הגינותו של שוטר, מהימנותו אינה מוטלת בספק וביהמ"ש יכול לבסס עליה קביעות עובדתיות איתנות (ע"פ (י-ם) 2416/08 גלבוץ נ' מדינת ישראל).

אשר על כן, לאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה במשפט פלילי, אני קובע כי המאשימה הצליחה להרים את הנטל הנדרש מעבר לכל ספק סביר, ועל כן אני מחליט להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ח, 21/01/2018 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

גזר דין

לנאשם נמסרה הודעת תשלום קנס ע"ס 1,000 ₪, בה יוחסה לו עבירה של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית.

לאחר ניהול הוכחות הורשע הנאשם בעבירה הנ"ל.

שעה שנאשם בוחר לנהל משפט הוכחות בעניינו אין בית המשפט כבול לסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס (ע"פ (ירושלים) 2452/08 פדרמן נ' מדינת ישראל).

המחוקק איפשר לנאשם לשלם סכום קנס מינימלי ומופחת, מבלי להידרש להליכים משפטיים. אם נדרשו הליכים משפטיים והנאשם הורשע, לא יפחת הקנס שיוטל עליו מהסכום הנקוב בהודעת הקנס (סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי).

בענייננו, לא ניתן להסתפק בסכום המינימלי הנ"ל, שכן לנאשם 22 הרשעות קודמות ביניהן 2 עבירות דומות.

לפיכך, אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 2,000 ₪ אשר ישולם ב-4 תשלומים חודשיים החל מיום 1.4.18.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ח, 21/01/2018 במעמד הנוכחים.

